

حمایت بین المللی اطفال

اطفال ولگرد

ولگردی و بیکاری و تنبلی در تمام مذاهب و طریقه ها و نوشته های فلاسفه و ادبا مذموم شناخته شده جزو معایب بشمار رفته است امروز هم بموجب آمار کفتری ثابت شده که دوثلث کسانی که منشاء بدی و بدکاری شده مرتکب جنحه و جنایت میشوند علاقه بکار نداشته تن پرور و بیکار بوده اند.

در همه جای دنیا در همه وقت عده ای پیدا شده و میشوند که کار را مایه سر بلندی - آزادی - بی نیازی راحت تشخیص نداده پیرامون آن نگشته اند - برعکس در تن آسانی - ولگردی - اعاشه از قبل دیگران لذت مخصوصی یافته اند - در اروپا در اواخر قرون وسطی عده کثیری بیکار ولگرد موجود بوده که خود را باسم ژائر - مسافر - سیاح - دعانویس - کف بین - غیب گو معرفی کرده از کیسه دیگران زندگانی میکردند - در فرانسه اینگونه مردم را کوکیلار "coquillard" و گولیارد "goliard" می نامیدند و همه از آنها وحشت داشتند و ظاهراً آنانرا احترام کرده دستگیری میکردند و هر وقت نابهنگام بخانه کسی وارد میشدند صاحب خانه از ترس آبرو مجبوراً پذیرائی میکرد و اگر نمیکرد دچار فقیرین - منازعه - نفرین - بدگویی - تکفیر و فضاخی میشد با این ترتیب ولگردی و تکدی جزو یکی از کارهای پر منفعت و قابل احترام بحساب رفته روز بروز بر عده ولگرد و متکدی اضافه میکردید

مدنها این وضع ادامه داشت و هیچکس ب فکر چاره رچاره جوئی نمی افتاد در ۱۳۵۰ میلادی ژان پادشاه فرانسه امر داد که ولگردان و کدایانی که بدون عنبر بیماری

های سخت از کدائی و ولگردی امراره عاش می کنند زندانی کنند و در معابر همگانی آنها را نازیانه زند هاری ۲ این مراتب را تکمیل کرد و تا قرن ۱۷ در مقابل ولگردان بکج دار و مریز روزگار میگذرانند در ۱۷۰۰ تصمیمات صادره صورت قانونی بخود گرفت اعلامیه ۲۵ ژویه فرمان داد که ولگردان و کدایان را بجاده سازی - زراعت - سد بندی جآوری و ودخانه ها و دار کنند و آنها اینکه استطاعت بدنی در نتیجه بیماری ندارند در آسایشگاهها نگاهداری کنند و اطفال ولگرد کمتر از شانزده سال را در بنکاهای ویژه و بیمارستانها جای دهند و سالمندانی که با وجود این فرمان باز پس از رهائی دست از ولگردی و بیکاری بر ندارند بحسب موقت با اعمال شاقه محکوم گردانند و بیدنه های آنها با آهن سرخ داغ بدنامی بگذارند .

اجرای این فرمان به مشکلات گوناگون مواجه شد و این اقدام چنانچه انتظار میرفت مؤثر نیفتاد چون سازمان شهرداری ها خیلی نواقص داشت و عباداتی برای ایجاد بیمارستانها و جایگاههای ویژه فراهم نمیشد اقبال عامه هم متوجه این قبیل مسائل نمیگردید متصدیان امر مجبور بودند که هیچگونه تشخیص و تمییزی در عمل قائل نشده بزرگ و کوچک - زن و مرد - بیمار و سالم - پیر و جوان - دیوانه و عاقل همه را یکجا جادهند و نتیجه این میشد که هیچکس کار نمیکرد و همه ناراضی بودند - اوقات محافظین و کارکنان بنگاهها همه برفع اختلاف و جلوگیری از تعدی و فرار میگذاشت و با این وصف عده زیادی فرار میکردند و عده بیشتری که تاب تحمل سختیهای زندگانی را نداشتند میمردند - مخالفت کشیشان از همه مهمتر بود و تمام مساعی حمیده فرمانداران

مارس ۱۹۲۱ - تصویب نامه هیئت وزیران ۱۳۰ اکتوبر ۱۹۳۵) اقدامات کمیته حمایت اطفال گفتگو خواهیم کرد .
ولگردی چیست - چرا ولگرد پیدامیشود:
در قانون کیفر همگانی ماده بیشتر در خصوص ولگردی نیست در ماده ۲۷۳ تصریح شده که ولگرد کسی است که مسکن و مأوای مخصوص یا وسیله معاش معلوم یا شغل یا حرفه معینی ندارد مگر اینکه سن او از پانزده سال تجاوز نکرده باشد. ولگردی خلاف محسوب است و مجازات آن مطابق باب چهارم معین خواهد شد.
ماده ۲۷۴ - اگر ولگرد تبعه خارجه باشد بامر دولت از داخل کشور اخراج میشود.

بنا بر این ولگردی امر خلافی است عنصر تشکیل دهنده گناه نداشتن مسکن و ماوای مخصوص یا شغل یا حرفه معین و یا وسیله معاش معلوم است هر يك از این سه شرط پیش متهمی که سنش بیش از ۱۵ سال باشد موجود گردد کافی برای توجه اتهام است قانونگذار آنها را به پانزده سال تمام نرسیده اند از لحاظ آنکه محل اقامتشان پیش پدر و مادر و در تحت ولایت قهری یا قیمومت اند ظاهراً از کیفر معاف کرده است .

قانونگذار فرانسه برعکس در مواد ۲۶۹ و ۲۷۰ و ۲۷۱ قانون کیفر همگانی که امروزه صریحاً نسخ شده اند ولگردی را جنحه تشخیص داده برای مرتکبین این گناه از سه تا شش ماه زندانی و لااقل ۵ سال منع اقامت در محلهائی که از طرف دولت تعیین میشود (ده سال بعد اکثر) پس از اتمام مدت زندانی کیفر معین نموده بوده است بعلاوه مقررات خاصی برای اطفال تفصیل قائل بوده است که همه آنها بواسطه تصویب نامه وزیران مصوب ۱۹۳۵ تغییر یافته اند امروزه ولگردی در قانون فرانسه گناه نبوده مرتکبین زندانی نمیشوند قانونگذار وسائل موثرتر و مفیدتری برای واگردان پیش بینی کرده است ما در مبحث تکامل قضائی قوانین فرانسه در این خصوص بطور مشروح صحبت خواهیم کرد .

دکتر احمد هومن

و شهرداران را خنثی میکرد پیشوایان مذهبی و رعاظ در منا بر علناً اقدامات دولت را تقبیح میکردند و مخالف اصول مذهب عیسی جلوه میدادند - اسقف بزرگ شهر اکس aix خواه از لحاظ خود نمائی خواه از این لحاظ که واقعاً بگفته های خود معتقد بود در نامه شکوائیه ای که بر رئیس دولت نوشته خود را طرفدار جدی ولگردان و گدایان قلمداد کرده و اقدامات دولت را انتقاد نموده در آن نامه صریحاً نوشته است « تکدی و ولگردی اگر چه جزو عیوب انسانی بشمار میروند ولی جنحه و جنایت نخواهند بود اینگونه مردمان را نباید بیستی بزندان فرستاد و بکارهای پر مشقت مجبور نمود اتفاق بانها اتفاق در راه خداست »

نامه اسقف شهر اکس برای آن عصر جزو حقایق مسلم بوده تعجب آور نبوده است چون در آن زمان عقاید جدید کیفری : برتری جامعه بر خرد - جلوگیری از وقوع جنایت و تبه کاری - اصلاح و تربیت گناهکاران - تاثیرات تربیت در بزهکاران - درمانهای پزشکی و روانشناسی و روحی و طریقه استفاده از آنها وجود نداشت همه کس بظاهر حکم میکرد و هیچکس متوجه نتایج امر نمیشد کسی ابداً سنک جامعه را به سینه نمیزد و اگر میزد باعث تعجب دیگران میشد که چطور امکان دارد آدمی منکر محسوسات شده دنبال معقولات برود از حال حاضر استفاده نکرده از خطر احتمالی آینده بهراسد و بدتر از همه گلیم خویش را هنوز از آب نکشیده سعی کند دست غریق را بگیرد باید گفت که هنوز هم در خیلی جاها طرز فکر اسقف شهر اکس طرفدار دارد !!

ما در اینجا به ترتیب از تعریف ولگردی - علل پیدایش آن - تحقیقات علمی علما و روانشناسان مدارک اداری آمار - دادنامه صادره از دادگاههای ویژه اطفال - و مسائل جلوگیری از ولگردی تاریخچه تکامل قضائی ولگردی در قوانین کشورهای غربی مخصوصاً فرانسه (قانون همگانی فرانسه - قانون ۲۸ آوریل ۱۸۳۲ - قانون ۱۲ آوریل ۱۹۰۶ - قانون ۲۲ ژوئیه ۱۹۱۲ - قانون ۲۴